

**Молитва
врятувала
трирічну дитину,
що впала з 5-го
поверху**

с. 5 »

**«Рабиня Ізаура»
заспівала «Червону
риту» у Харкові**

с. 12 »

Щікава

ГАЗЕТА
на вихідні

25 жовтня 2018 року №43 (47) Ціна 5 грн

● НЕРЯДОВІ ОСОБИСТОСТІ

Тато подарував майбутньому прем'єру не тільки старий мопед, а й ділову хватку та потрібні зв'язки.

Чим завдячує глава уряду своєму батькові Борису Гройсману

Кілька років тому туристичні маршрути привели працівників редакції газети «Волинь» у Вінницю — на малу батьківщину прем'єр-міністра України. І коли ми вголос захоплювалися містом, одна літня місцева жінка з гордістю сказала: «Це все заслуга Гройсмана». Інша ж перехожа кинула репліку: «Та ця сімейка тут усе до рук прибрала!»

с. 4 »

● ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ

Напередодні нападу Владислав Росляков спалив свої речі, зокрема, фотографії та Біблію. А в день злочину одягнув футболку з написом «Ненависть».

«Кримський стрілець» тягне людей на той світ навіть після смерті

Хлопець убитої в Керчі дівчини
Вікторії Демчук вистрибнув
із вікна

Василь УЛІЦЬКИЙ

А БУВ ТИХОНЕЮ І ЛЮБИТЕЛЕМ ПОМУЧИТИ КІШОК

Упавши з четвертого поверху, Армен Баделян отримав важкі травми хребта. За його життя борються лікарі. Хлопець не зміг змиритись зі звісткою про смерть своєї дівчини Вікторії, яка померла у вертольоті під час транспортування з Криму до Москви.

Ця трагедія стала продовженням ще страшнішої, яка трапилась 17 жовтня в окупованому російськими загарбниками кримському

яка пішла від чоловіка-п'яниці. Але хіба мало таких родин?

А те, що хлопець любив зброю та вибухівку, то й тут ніхто жодної небезпеки не бачив. «Патріотичне» виховання, де із самого дитячого садочка малих росіянок навчають вбивати «українських фашистів та бандерівців» — звична справа. Крім цього, у Росії вже у 18 років можна оформити дозвіл на зброю, що Росляков і зробив, отримавши 8 вересня документи на рушницю. А 150 патронів він купив усього за кілька днів

**Владислав Росляков влаштував вибух,
а потім убив із рушниці 21 людину
(15 студентів та 6 викладачів),
ще понад 50 осіб поранив.**

місті Керч. Тоді 18-річний студент політехнічного коледжу Владислав Росляков влаштував вибух, а потім убив із рушниці 21 людину (15 студентів та 6 викладачів), ще понад 50 осіб поранив. Серед останніх була і Вікторія, але врятувати її так і не вдалось...

«Студент нічим не виділявся, був тихонею, вчився на трійки, отримував стипендію, був ввічливим і не вирізнявся агресивною поведінкою», — розповіли викладачі коледжу. Хто в такому хлопцеві міг би розгледіти диявола в людській подобі? Це вже потім сусіди згадували, що малим Влад любив мучити кішок, за що не раз отримував наганяй від дорослих. Згадували і його неблагополучну сім'ю: проживав у віддаленому районі міста з матір'ю,

до злочину. Магазин, де він це зробив, закрили на час розслідування. Але продавці розводять руками: юнак мав усі необхідні «папери», був ввічливим і спокійним.

Так само спокійно та холонокровно він розстрілював людей. Жакливі кадри, що їх зафіксували камери спостереження, показали російське телебачення. Серед інших у цій бійні загинули мати з донькою, Світлана та Анастасія Бакланови, які викладали в коледжі.

А мати самого убивці, яка працює медсестрою в онкодиспансері, тим часом надавала першу допомогу пораненим, яких доставляли з місця трагедії. Зараз окупаційна влада переховує бідолашну жінку від гриха подалі...

Закінчення на с. 3 »

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Дивні збіги: Трамп робитиме нові ракети, Путін заговорив про рай, а Роннеберг помер...

Найрезонансніші події в житті країни та світу очима наших журналістів

Відійшов у Вічність чоловік, який зірвав ядерну програму Гітлера

У віці 99 років помер босць Руху опору Норвегії, гордість країни Йоахім Роннеберг

Ця людина була керівником команди з п'яти осіб, які взимку 1943-го на півдні Норвегії висадили в повітря німецький завод з виробництва важкої води. Ця диверсія фактично повністю зупинила дослідження нацистів у сфері розщеплення ядра, позбавивши їх можливості створити ядерну зброю. Після успішно виконаної роботи Роннеберг із друзями втекли у Швецію на лижах, проїхавши 320 кілометрів! Йоахім цей перехід назвав «найкращим катанням на лижах у житті». Він також розповідав, що у 1943-му «просто виконав свою роботу», а повною мірою усвідомив її важливість після того, як американці скинули атомні бомби на Японію.

Якби не цей чоловік, ніхто не знає, яким було б життя на нашій планеті та чи існувало б воно взагалі. Царство йому Небесне!

Фото vladtime.ru.

Бог заслужено відміряв норвежцю 99 років – він «забрав» атомну бомбу з рук Гітлера.

Білий дім хоче анулювати договір Рейгана–Горбачова

Дональд Трамп оголосив про намір його країни вийти з Договору про знищення ракет середньої і малої дальності, укладеного між США та СРСР у 1987 році

Причиною такого кроку Трамп назвав порушення умов угоди Росією, яка ще при президентові Баракі Обамі, у 2008-му, випробувала заборонені ракети. Крім того, Китай, який не є учасником Договору, без усіляких обмежень працює над їхнім виробництвом, що не влаштовує Вашингтон, котрий конкурує з Пекіном у Тихому океані.

Свого часу ця угода дала можливість суттєво скоротити запаси ядерного озброєння у світі. Лише США зменшили кількість ракет із ядерним озброєнням із 64 тисяч до 15. А тепер, якщо американці доведуть свій намір до кінця, то світ ніяк не буде обмеженим у виробництві страшно зброї. Знову, як і у часи «холодної війни», почнеться гонка озброєнь.

Можна сподіватись, що Росія видохнеться в цих «перего-

нах». Але біда в тому, що Кремль може і не чекати цього моменту та, як вони люблять говорити, «превентивно» шарахнути по комусь ракетами. Путін — не Брежнєв, справжньої війни не бачив і не боїться її. Нещодавно взагалі ошелешив світ одкровенням у стилі православно-го джихадиста: цар Московії заявив, що, як мученик, потрапить у рай, а його вороги «просто всі здохнуть».

Якось моторошно стає: у Норвегії цими днями помер Йоахім Роннеберг, який не дав Гітлеру заволодіти ядерною зброєю, а тут психи при владі знову вирішили поміряти ядерними ракетами. Залишається сподіватись на те, що десь уже народився новий Йоахім Роннеберг, який не дасть натиснути на кнопку...

У Китаї відкрили найдовший у світі морський міст

Він з'єднує Гонконг, Макао і місто Чжухай

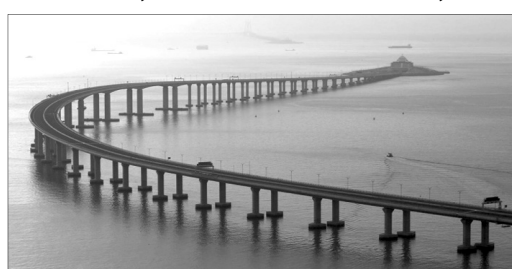

Фото youtube.com.

Загальна протяжність моста — 55 кілометрів (на фото). Його будівництво почалося ще у 2009 році, а закінчилось мало у 2016-му, але внаслідок перегляду бюджету, несприятливих погодних умов, аварій і нещасних випадків роботи затягнулися.

Споруда має складну структуру: надводна частина протяжністю 22,9 кілометрів, підводний тунель (6,7 кілометрів) та кілька штучних островів. Міст розрахований на термін служби до 120 років і може витримати найсильніший тайфун та землетрус до восьми балів.

Що тут скажеш: Китай і в архітектурі хоче бути першим у світі!

Фото youtube.com.

Подружжя вирішило не приховувати свою біду, щоб застерегти інших.

Соліст групи «Дюна» захворів на онко разом із дружиною

Відомий російський творчий дует та подружжя Віктор Рибін та Наталія Сенчукова зізналися, що в них обох виявили один і той самий вид раку шкіри

Пара, яка разом уже 28 років, перенесла 13 сеансів променевої терапії. Віктор і Наталія вирішили розказати про свою недугу, щоб застерегти від небезпеки інших. Зі слів артистів, хвороба вперше дала про себе знати чотири роки тому, коли Сенчукова виявила невелику плямку в себе на носі. Однак лікар, до якого звернулася співачка, не побачив у новоутворенні нічого серйозного і порадив втерти мазь. Згодом така ж пляма з'явилась на обличчі у Віктора. Він теж звернувся до медика, але отримав рекомендацію видалити пляму лазером. І лише третій лікар встановив правильний діагноз.

Фахівці радять не легковажити жодними новими плямами на тілі. А також стежити за родимками: якщо вони починають змінювати колір та розмір, — ідіть до медиків!

Відьми з Нью-Йорка прокляли президента США

А також нового суддю Верховного Суду США Брета Кавано та лідера республіканців у Сенаті Мітча Макконнела

Одразу 60 жінок читали заклинання над ляльками цих чоловіків та над їхніми фото. Відьми заявили, що це був не тільки ритуал накладання прокляття, а й їхня форма протесту проти політики названих осіб.

Дожилися: легковажні виборці по всьому світу обирають собі у президенти усіляких пройдисвітів та популістів, які обіцяють золоті гори, а виправляти все доводиться... відьмам.

● ПРЯМА МОВА

Петро ПОРОШЕНКО, Президент України, про обіцянки деяких політиків зменшити ціну на газ, яка з 1 листопада зростає до 8,550 гривні за кубометр:

Послухайте сьогодні обіцянки популістів здешевити газ у два, три, чотири, дехто з них добалакався – в шість разів. Це можна зробити лише шляхом повернення в російську газову кабалу. Ледь-ледь вибрався з неї і зараз знову намагаються туди повернути... Раджу менше слухати солодкі голоси псевдо захисників. Чому? Бо меду в них багато, правди – мало або, може, її зовсім нема. Найбільше нахапалися кредитів ті політичні сили, які сьогодні найголосніше «захищають» простий люд. 54 мільярди доларів – ось загальна боргова спадщина, яку нагуляли сьогоднішні «правдоборці» у 2007–2013 роках... Тепер за ними хтось має прибрати, даруйте, віддати.

● ВІД ЧОГО ХОЛОНЕ КРОВ

«Кримський стрілець» тягне людей на той світ навіть після смерті

Хлопець убитої в Керчі дівчини Вікторії Демчук вистрибнув із вікна

Закінчення. Початок на с.1

Василь УЛІЦЬКИЙ

ЦЬОГО РАЗУ ВИННИМИ ЗРОБИЛИ... АМЕРИКАНЦІВ

Після розправи Росляков пішов у бібліотеку і там застрелився. Така офіційна версія, хоч дехто вважає, що це було не самогубство і що убивця діяв не сам. «Не може звичайний хлопець за 15–20 хвилин «покласти» з рушниці майже 70 людей. Або він безкарно розстрілював коледж 1–2 години (як Брейвік на острові), або нам знов брешуть», — заявив російський політик Геннадій Гудков.

Українці, як ніхто інший, знають жорстокість та підступність Кремля. Москва замінила звичайну політику гібридними спецопераціями і вбиває наліво-направо кого заманеться по всій планеті. Тож в умовах російської агресії першою думкою наших громадян теж була: а чи не чергова це спецоперація якогось ФСБ, щоб в усьому звинуватити нас? Тим паче, що буквально в перші години трагедії деякі російські діячі вже побачили «український вітерець» у цій біді та стали натякати, що убивця їздить по інструкції в бандерівський Харків. Також окупантами було спочатку порушено справу за статтею про тероризм, це вже потім її замінили на «масове убивство».

Але коли Москва побачила, що прив'язати до цієї справи українців чи кримських татар їй не вдалося, то винними призначили... американців. «Цар» Путін особисто заявив, що масові розстріли в навчальних закладах уперше почались у США і російська молодь хапає звіди «усілякий сурогат замість справжнього героїзму». Як на мене, фактично пожалів, що хлопець так по-дурному загинув, а міг же полягти десь на Донбасі, загарбуючи українську землю...

Версія про те, що Владислава Рослякова зазомбували американці й керували його діями через інтернет, доволі популярна в Росії та в окупованому Криму. Адаже лягла на підготовлений ґрунт. Російська пропагандистська машина чудово вміє розганяти істерію,

Фото КР.уа.

Біля тіла убивці знайшли саморобні вибухові пристрої та пляшку із «коктейлем Молотова».

ваному Криму. Адаже лягла на підготовлений ґрунт. Російська пропагандистська машина чудово вміє розганяти істерію,

25 років у Керчі не чули ні про які теракти. Потім приходить Росія. І на півострові починається військова істерія.

вимикаючи в головах людей здоровий глузд. Підтверджено 2014-м роком, коли кримчани боялись міфічних бандерівців та «правосеків», які їдуть їх ризати. До речі, з усіх сил Кремль намагається зробити невротиків і з українців. Підриви, як-от розстріл польського консульства в Луцьку, убивства жур-

налістів та політиків, обіцянки неодмінної релігійної війни і реальні кроки для цього — чого тільки не роблять, щоб не дати спокою. Нам важливо не піддаватись.

А от російський журналіст Аркадій Бабченко, який зараз переховується в Україні від путінських убивць, так прокоментував ситуацію: «25 років у Керчі не чули ні про які теракти. Потім приходить Росія. І на півострові починається військова істерія. Паради, стрільби, флот, навколо фашисти. Зомбоящик цілодобово починає вливати прямо в мозок істеріку, агресію, ксенофобію, «велічіє», фашизм-фашизм-фашизм, убити, атомний попіл, дійдем до Києва, ненависть, навколо вороги, війна, покарати-відомстити.

А потім хлопець іде та стріляє направо і наліво без розбору.

І справді, при чому тут Росія...».

● ПОЗИЦІЯ

Не погодилася брати «Оскар» із рук «нечистоплотного чиновника». І отримала від людей на вулиці... 10 800 гривень!

Нині рідко відмовляється від премій, особливо коли йдеться про солідну суму. Тому крок чернівецької журналістки Оксани Драчковської (на фото), яка у своєму місті не взяла таку винагороду, заслуговує на увагу. У Чернівцях вона сказала «Дякую, ні» премії імені Антона Кохановського — нагороді доволі статусній та солідній у грошовому вимірі. І цим неабияк здивувала не тільки жителів обласного центру Буковини, а й інших міст України. Однак нагорода все одно знайшла героя, точніше, героїню. Буквально протягом трьох годин небаїдужі земляки зібрали і вручили Оксані Драчковській «народну премію», сума якої навіть перевершила муніципальну

Фото з «Фейсбук-сторінки Оксани Драчковської».

Наталка ЧОВНИК

Журналісти в Україні, зазвичай, люди не багаті. Вони не «розбагачені» великими зарплатами і часто не знають, як звести кінці з кінцями. А тому без особливих нарікань приймають те, що їм вручають сильні цього світу з нагоди свят. Мабуть, знаючи цю ситуацію, влада знівелювала відзнаки кореспондентам до рівня «на тобі, небоже, що мені негоже». Наприклад, на Волині, вміст конвертів, які дають кращим майстрам пера та мікрофона разом

Відзнака імені Антона Кохановського в Чернівцях — зовсім інша річ. Її розмір — 7 тисяч гривень, а статус — такий собі місцевий «Оскар».

із грамотами у день професійного свята 6 червня, давно перетворився на посміховисько. Нагороджений знаходить там максимум 200 гривень. Так, як це було десять років тому, коли премії тільки починалися, а долар коштував 5 гривень. Хоча в самих чиновників, які розкладають гроші в конверти, зарплата за цей час зростає, мабуть, разів у п'ять.

Одним словом, премії для журналістів від різноманітних адміністрацій та рад зараз такі мізерні, що про них соромно говорити, не те, що брати. Але відзнака імені Антона Кохановського в Чернівцях — зовсім інша річ. Її розмір — 7 тисяч гривень, а статус — такий собі місцевий «Оскар». Заснована на честь бургомистра Антона Кохановського, який на посаді міського голови працював 26 літ і 42 роки був депутатом Буковинського

сейму, для творчих людей вона насправді почесна, тож її вручення — завжди подія. Премія має кілька номінацій, і серед них — «Журналістська знахідка року». У 2018-му її присудили Оксані Драчковській, добре відомій в літературно-мистецькому середовищі Чернівців як двічі лауреата конкурсу «Коронація слова» та серед мам дітей з інвалідністю, адже виховує особливого сина Назара.

Однак Оксана Драчковська від премії Антона Кохановського відмовилася. Для неї виявилася не прийнятною не сама нагорода, а те, хто її вручає. Річ у тому, що влітку цього року в міській раді Чернівців стався переворот — депутатів проголосували і відправили у відставку чинного мера Олексія Каспрука. Його місце зайняв секретар міської ради Василь Продан, який і збирався вручити відзнаку. Багато жителів обласного центру були шоковані цією ситуацією, але далі розмов на кухні справа не просунулася. Лише Оксана Драчковська перейшла від слів до діла і висловила своє ставлення до владних інтриг у Чернівцях, пожертвувавши грошми.

Однак і це ще не кінець історії, бо кошти Оксана все-таки отримала. Премію для неї організували самі жителі Чернівців. Буквально за три години люди зібрали 10 800 гривень і вручили журналістці прямицею в центрі міста. Усміхаючись та ледве стримуючи сльози, Оксана, яка веде авторську програму на місцевому телебаченні, зізналася, що, мабуть, уперше в житті не має що сказати...

Як свідчить цей випадок, відмовлятися іноді буває корисно. Не забути б тільки про нього перед наступним Днем журналіста, коли влада знову підготує для нашого брата свої одіозні конверти...

● **НЕРЯДОВІ ОСОБИСТОСТІ**

Чим завдячує глава уряду своєму батькові Борису Гройсману

Кілька років тому туристичні маршрути привели працівників редакції «Газети Волинь» у Вінницю — на малу батьківщину прем'єр-міністра України. І коли ми вголос захоплювалися містом, одна літня місцева жінка з гордістю сказала: «Це все заслуга Гройсмана». Інша ж перехожа кинула репліку: «Та ця сімейка тут усе до рук прибрала!»

Оксана КРАВЧЕНКО

ІЗ МАЙСТРА НА ЗАВОДІ — У БІЗНЕСМЕНИ

Нинішнього главу уряду «на крило» поставив батько — Борис Ісаакович Гройсман, який в автобіографії вказував, що є вінничанином у п'ятому поколінні. Зараз йому 72 роки. Глава сім'ї у радянський час працював майстром на радіоламповому заводі, родина проживала на околиці міста в мікрорайоні, який у народі називали «Чорнобиль». Мати прем'єра — Жанна Ізраїлівна — викладала російську мову та літературу в школі, вона померла від раку у 2000-му.

— Десь у 12–13 років батько купив мені за 100 рублів старий мопед «Карпати». Я йому вдячний за це, хоча і розумію, що на його місці цього б не зробив. Ми ж, коли ганяли на мопедах, на спідометр не дивилися, — згадував Володимир Гройсман свою юність. Не приховує він і того факту, що ще підлітком їздив до Польщі торгувати. Очевидно, батьки не створювали дітям тепличних умов, надмірно не опікали, але й не залишали без підтримки.

Як зазначено в офіційній біографії, у 14 років майбутній прем'єр почав трудову діяльність, працюючи слюсарем на МП «Школяр». Цей кооператив створив

Foto uapress.info.

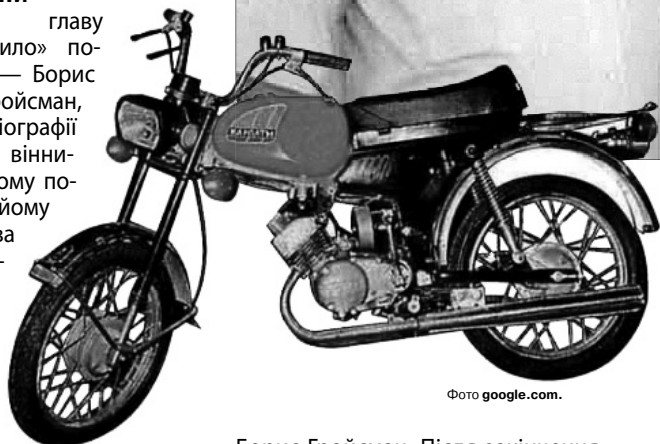

Фото google.com.

Батько прем'єр-міністра Володимира Гройсмана Борис Ісаакович, депутат Вінницької міськради, задекларував гібридний автомобіль Toyota C-HR, який придбав за 805 тисяч гривень.

СПИРАЮЧИСЬ НА РІДНЕ ПЛЕЧЕ

У 2002 році разом із батьком 24-літній Володимир Гройсман обирається до Вінницької міськради. Дружні зв'язки у них склалися з тодішнім мером Вінниці Олександром Домбровським, а через нього — і з Петром Порошенком. У 2005 році Володимир був обраний секретарем Вінницької міської ради, згодом став в. о. мера міста. А 26 березня 2006 року Гройсмана-сина за підтримки «Нашої України» і БЮТу обрали міським головою Вінниці. Йому тоді виповнилося всього 28 років, і він був наймолодшим мером обласного центру в Україні. Як вважають у Вінниці, тодішня політична еліта довірила Володимирі Гройсману місто у такому віці завдяки авторитету його батька.

Як прийнято у єврейських родинах, взаємодопомога — це святе. От і міського голову Вінниці звинувачували в сприянні

Серед активів сімейства Гройсманів згадують також такі компанії, як «Інтертрейд», «Інтербудбізнес», «Будбізнесефект», «Автомобільний дім», два цементні заводи і ряд інших.

батьковим підприємствам. Не зовсім прозорі моменти стосувалися ПП «Юність» — найзагадковішого активу сім'ї. У ЗМІ публікувалися матеріали про те, що наприкінці 2007 року в ПАТ «Кредитпромбанк» цій фірмі нібито був виданий кредит на суму понад 10 млн доларів для будівництва на місці колишнього ринку «Юність» торгового центру «Магігранд» площею понад тисячу квадратних метрів. Після того, як його спорудили, компанія нібито відмовилася погашати кредит. А Борис Гройсман начебто вийшов зі складу засновників «Юності». Після цього Вінницький господарський суд прийняв рішення про банкрутство фірми. І проблема виплати кредиту впала на плечі держави. Потім же дивним чином одним із власників товариства «Магігранд» стала дружина Володимира Гройсмана Олена.

Говорили також, що, будучи мером, Гройсман передав фірмі свого батька понад 3400 кв. м вулиці (муниципальної власності) для будівництва згаданого торгового центру. Нібито міськрада замовляла послуги і роботи у компаній, якими володіли родичі міського голови Вінниці. Особливо діставалося меру за асфальтування міста, яке велось на позикові гроші, а підрядниками нібито були цементні заводи батька.

Нині Борис Гройсман теж не пасе задніх. Інтернет-видання оприлюднюють його декларацію. Батько прем'єр-міністра торік мав на рахунках у ПриватБанку 60 368 гривень, 490 787 доларів і 160 356 євро.

Крім того, він задекларував 1,5 мільйона гривень, 270 тисяч доларів і 380 тисяч євро готівкових коштів. У його власності — сім автомобілів, серед яких придбана в 2017 році за 805 тисяч гривень Toyota C-HR2016 року випуску, об'єкти нерухомого майна, земельні ділянки. Також Борис Гройсман депутат Вінницької міської ради, зазначив у декларації, що є кінцевим бенефіціаром і власником 100 % корпоративних прав (2 мільйони гривень) ТОВ «Фірма Юність плюс», що займається наданням майна в оренду.

Окрім синів Володимира і Павла, Борис Ісаакович має ще й 20-річну дочку Ілону від другого шлюбу. Можна по-різному оцінювати походження статків Гройсманів, але беззаперечно, що батько українського прем'єра передав синові не тільки добрі гени, а й ділову хватку.

Володимир Гройсман

ФОТО 24tv.ua.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 6 жовтня 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.comТелефонуйте: у приймально — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332)77-07-70,
приватних оголошень — (0332)72-39-32,
розповсюдження — (0332)72-38-94.ТзОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695Друк офсетний. Обсяг — 4 друковані аркуші
Передплатний індекс: 60307Регістраційний номер
КВ № 22953-12853Р 06.10.2017 р.Віддруковано: Поліграфічне видавництво
«А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль.
Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж 16 600 Замовлення №1349

● НЕЙМОВІРНА ІСТОРІЯ

«Попросіть у Бога прощення за всі свої гріхи».

Молитва врятувала трирічну дитину, що впала з 5-го поверху

Приходжу в храм о 9-й ранку. Саме той час, коли запалюються перші лампадки і свічки. Перехрестившись, прикладаюся до ікони. Повертаюся і бачу, як з глибини церкви до мене йде жінка зі спотвореним боєм обличчям. Відразу видно: у неї якась горе. Її випереджає сторож: «Отче, вона чекає вас із 8-ї години. А прийшла ще раніше, сиділа біля зачинених дверей храму»

Костянтин ПАРХОМЕНКО, священник

Жінка підходить до мене і починає плакати. Вона спирається на мене, роззула у передпокої малого і почала сама роззуватися. Іванко побіг на кухню. А там біля підвіконня — стілець, та так, що залізти на нього легко. На вікні — москітна сітка. Малюк виліз, сперся на неї і... випав у вікно.

— Що трапилося? — я беру її за плечі, заглядаю в очі.

І ось яку воістину страшну історію вона розповідає. Вчора ввечері прийшли з прогулянки з трирічним сином Іванком. Вона роззула у передпокої малого і почала сама роззуватися. Іванко побіг на кухню. А там біля підвіконня — стілець, та так, що залізти на нього легко. На вікні — москітна сітка. Малюк виліз, сперся на неї і... випав у вікно.

П'ятий поверх, внизу — асфальт. Вона нічого і не зрозуміла, тільки почула крик і звук, який не дай Бог комусь із нас почути... І все, більше нічого. Зробила крок на кухню і задихнулася: порожнє вікно і немає дитини.

Іванко ще дихав, але був без свідомості. Звичайно, «швидка», реанімація... Лікарі жодних шансів не дають. «Якщо віруюча, — кажуть, — моліться». І вона вночі прибігла до храму. Стояла і плакала під дверима, а як відчинили, то кинулася шукати отця Костянтина.

«Якщо віруюча!» Звичайно, віруюча! Два з половиною роки тому цього малюка я хрестив. І взяв слово з батьків і хрещених, що будуть дитину приносити, а згодом приводити в храм і причащати.

— Отче, ми ж так і не вибралися за цей час!.. — плаче жінка, спираючись на мене. — То одне, то інше. Все відкладали. І ось найстрашніше, що ви, отче, наснилися мені за кілька днів до цього. Раніше ніколи не снилися. Стоїте, дивитесь так суворо.

І я уві сні думаю: чому отець так дивиться? А потім розумію, що це через те, що Іванка не причащаємо. І тут же вирішую: все, вранці підемо до храму. Прокинулися, але в церкву не вибралися. Думали, що завтра, але, як це часто буває, проспали. А потім призабувся сон, мало що приснитися може, не ламати ж звичний спосіб життя. Колись сходимо...

“ **П'ятий поверх, внизу — асфальт. Вона нічого і не зрозуміла, тільки почула крик і звук, який не дай Бог комусь із нас почути...**

Отче, допоможіть... Не знаю як, але допоможіть!..

Мені було дуже шкода хлопчика, батьків, але ж я не знав планів Бога...

— Ми можемо молитися, щоб Господь врятував дитину, якщо на те буде Його свята воля, — говорив я мамі. — Ми не можемо вимагати: зціли, виликуй!..

— Так, так, благаю, молимося!

— У такому разі відпустіть мене на службу, — попросив її, бо жінка так вчепилася в мою куртку, коли увійшов у храм, що відірвати її руки було неможливо.

Вона відпустила мене неохоче.

— Так важко самій переносити це, хочеться вхопитися за когось і триматися.

Я підвів жінку до великої ікони Пресвятої Богородиці «Всецариця».

— Стійте тут і моліться.

— Я не вмію...

— Як умієте. Просіть своїми словами Богородицю допомогти дитині. Я скоро вийду на сповідь. Попросіть у Бога прощення за всі свої гріхи. Коли почнеться служба, слухайте все, що диякон каже, і моліться. Потім причащайтеся.

— Треба якось до цього готуватися, я не знаю як...

— Цього разу я благословляю сповідатися і причащатися так. Господь хоче вас як дочку свою підтримати і наситити силою.

Я прийшов до вітваря і повідомив сумну новину присутнім. Диякон став вписувати в свій пом'яник ім'я «тяжкохворого Івана». «Окрему ектенію виголошу», — промовив він. Читці і паламарі також поставилися з розумінням. Ми приступили до служби. Звичайно, пом'янули малюка на проскомидії — я вийняв з особливою молитвою про недужого часточку з просфори. Поклав її на дискос біля Агнца. Потім — сповідь і Божественна літургія. Мені хотілося, щоб не тільки клір, а й народ Божий молився, тому з проханням звернувся до парафіян. Мама хлопчика Івана всю службу стояла, як свічка, було видно, що щиро молиться. Потім вона підійшла до причастя, а після служби кудись зникла. Однак, коли я закінчував проповідь, знову з'явилася в церкві. Її обличчя було світлим.

— Отче, вибачте, я виходила, бо подзвонили з лікарні. Повідомили, що Іванко прийшов до тями. Зробили повторні знімки і сказали, що все не так страшно, як лікарям здавалося вночі. Жити буде...

Потім ми ще молилися за Івана, і ця жінка щодня приходила в храм — я так порадив. Через тиждень вона принесла до причастя сина, якого виписали з лікарні. У нього жодних розривів внутрішніх органів, жодних переломів, тільки два реберця тріснули. Зараз ходять разом у храм. Намагаються бувати щотижня. Іванко виявився симпатичним тямуцим хлопчиком, причащатися дуже любить. А наші паламарі, знаючи його історію, наливають йому подвійну порцію запивки.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Чоловік інсценував свою смерть, дружина повірила і... наклала на себе руки

Жахлива трагедія сталася в Китаї

34-річний глава сімейства на прізвище Хе, котрий не знав, як віддати 14 тисяч доларів боргу, придумав такий план: він оформляє дорогу страховку, інсценує свою смерть, а дружина отримає майже... 150 тисяч «зелених».

Але біда в тому, що нічого про задумку Хе не розповів своїй другій половинці. Тож коли поліція повідомила їй, що знайшла в річці авто глави сім'ї, жінка була в розпачі. Незважаючи на те, що тіла чоловіка правоохоронці не виявили, вона взяла двох дітей і втопилася разом із ними. У передсмертній записці зазначила, що вирішила накласти на себе руки, аби «возз'єднатися» з чоловіком. А той наступного дня здався поліції...

Ситуація, що називається, без коментарів.

Тігіпки розлучаються після 14-літнього шлюбу

Політик та його дружина (обоє на фото), які мають трьох спільних дітей, офіційно розривають стосунки

Відповідна справа була зареєстрована в Обухівському районному суді Київської області. Але ні 58-річний Сергій, ні 45-літня Вікторія особисто приходили в суд не будуть, вони призначили своїх представників. Востаннє подружжя з'являлося разом на публіці у липні цього року під час Одеського міжнародного кінофестивалю, президентом якого є Вікторія.

Зауважимо, що зараз вона перебуває в Америці, де навчається в Стенфордській бізнес-школі. Можливо, шлюб не витримав випробування відстанню?.. А може, і мільонерам потрібні субсидії?

● ВІДОМЕ ОБЛИЧЧЯ

Коли і чому екс-перша леді Америки міняє засічку...

Як із тавром лесбіянки Гілларі Клінтон стала однією з найвпливовіших персон у Сполучених Штатах

«Ми або повинні рухатися вперед, або взагалі не рухатися нікуди».

Якби вислів «Залізна леді» народився у США, то він, безперечно, стосувався б саме її — Гілларі Клінтон. Замість просто бути першою леді країни і традиційно, як інші дружини президентів, опікуватися якимось благодійним проектом, жінка обрала інший шлях. Розумна та далекоглядна, вона вже давно обігнала у рейтингах популярності свого чоловіка Білла і впевнено дихає в потилицю теперішньому очільнику країни Дональдові Трампу

Інна ПІЛЮК

НЕ ВЗЯЛИ У КОСМОНАВТИ, НЕ ВЗЯЛИ У МОРЯКИ

Гілларі ніколи не вважала себе сірою мишкою і навіть із непоказною в юності зовнішністю завжди вмала бути на видноті. То ще школяркою організувала групу, щоб наглядати за дітьми мексиканських робітників-мігрантів, то написала лист у NASA з проханням зарахувати її в загін астронавтів, то уклала парі, що стане вправною баскетболісткою. І коли вже після одруження із майбутнім президентом Біллом Клінтоном жінку запитали, що її приваблює у чоловікові, вона, не довго думаючи, відповіла: «Він мене не боюся». Самокритична Гілларі знала про сильні сторони свого характеру і вмало ними користувалася.

Але впевненість дівчини у собі була б мильною бульбашкою без гострого розуму. Відмінниця у школі, вона одночасно вступила на юридичний факультет у два найпрестижніші навчальні заклади США — Єльський та Гарвардський університети і довго вагалася, який із них обрати. Коли її представляли одному з найвідоміших гарвардських професорів, то сказали: «Це Гілларі Родхем, і вона ніяк не може визначитися між нами і нашим найближчим конкурентом». На що викладач відповів: «По-перше, у нас немає найближчих конкурентів, а, по-друге, нам більше не потріб-

ні дівчата». Після цих слів вибір став очевидним — Єльський університет.

Багато років тому на її дитячий лист у NASA відповіли схоже: «Дівчат не беруть в астронавти». Хотіла згодом служити на морському флоті — і знову аналогічна відмова... У чому є гіршою за хлопців, Гілларі так і не дізналася, а от відчуття того, що за свою «дівчачість» треба вміти постояти, залишилося з нею на все життя. Якийсь час навіть ширилися чутки, що вона лесбіянка. Аргументи, хоч і слабенькі, друзі-студенти знайшли: надто напориста, до своєї зовнішності інтересу не проявляє, всілякі пудри-рум'яна її не цікавлять... А от юнаки якраз бачили у ній те, що помітно і без косметики. Коли мати її майбутнього чоловіка Білла зневажливо говорила про зовнішність потенційної невістки, він відповідав: «Мені ж треба кого-небудь, щоб поговорити. Невже ти не розумієш?»

ДОХОДАМ ДРУЖИНИ ПОЗАЗДРИТЬ НАВІТЬ ПРЕЗИДЕНТ

З Біллом вона познайомилася в університеті. Студентка сама запропонувала старшому на рік, але сором'язливого хлопцю зустрітися після пар, раз він так уже на неї дивляється. Вони одружилися, згодом родина поповнилася донечкою Челсі. Кажуть, жінка хотіла ще дітей, але лікарі заборонили їй народжува-

Хто впізнає у цих хіпі майбутнього президента та першу леді?

ти через великий ризик для життя. Челсі стала втіхою і гордістю батьків. Вона закінчила Стенфордський університет, але на відміну від безтурботного студентського життя батьків, вчитися їй довелося під наглядом 25-ти охоронців і жити в кімнаті з куленепробивним склом.

Після одруження потенційна юридична кар'єра Гілларі змінилася на стрімку політичну. Білл — прокурор, губернатор штату Арканзас, згодом президент країни, вона очолює комітет із реформування галузі охорони здоров'я, відстоює права жінок та дітей, а згодом після критики її роботи опонентами-республіканцями зайнялася бізнесовою діяльністю, яка зробила першу леді США фінансово незалежною від чоловіка. Дохід Гілларі Клінтон за 1993 рік становив 250 тисяч доларів, а губернаторська заробітна плата Білла — лише 35 тисяч доларів.

У велику політику Гілларі повернулася 2000 року, ставши сенатором

від штату Нью-Йорк. А в 2008-му вона взагалі замахнулася на найвищий пост у країні, але прогала президентські вибори Баракові Обамі. Утім він, оцінивши розум опонентки, запропонував їй стати держсекретарем. Так колишня перша леді потрапила в держдепартамент країни, що стало першим випадком в історії Америки. Вдруге за пост президента вона змагалася у 2016-му із Дональдом Трампом. І хоча набрала більшу кількість голосів, переможцем не стала, адже згідно з американською системою виборів за неї проголосували у меншій кількості штатів.

СВІЙ ЧОЛОВІК — НАЙКРАЩИЙ! НАВІТЬ ЯКЩО... ГУЛЬВІСА

За роки в політиці Гілларі навчилася гідно тримати удар, і не важливо, стосується він суспільної діяльності чи особистого життя. Останнє не раз потрапляло в епіцентр гучних скандалів. Найяскравішим із них став любовний зв'язок її чоловіка з практиканткою Монікою Левінські. В 1998 році ця новина стала найбільш обговорюваним політично-сексуальним скандалом, який міг призвести до імпічменту колишнього глави США. Але Гілларі надала публічну підтримку чоловікові і взагалі назвала його зв'язок з Левінські змовою проти президента.

І шлюб тоді Клінтони зберегли, й імпічменту Білл уникнув. Пара досі залишається разом, виховують двох онуків. Навіть сьогодні Гілларі вважає, що її чоловік вчинив правильно, що не подав тоді в відставку, і його дії не були «зловживанням владою», адже Моніка «була дорослою» на момент стосунків із главою держави...

До речі, коли в Україні вибухнула Революція гідності, подружжя Клінтонів висловили підтримку Євромайдану.

● ЦІКАВІ ФАКТИ

Дівчині 22 і вона одна із найкращих студентів Єльського університету.

● У штаті Техас освітянська комісія запропонувала вилучити зі шкільної програми кілька історичних постатей, включаючи Гілларі Клінтон і Хелен Келлер (сліпоглуха американська письменниця, громадська діячка і викладачка). Як вважає робоча група, вилучення з програми Клінтон заощадить вчителям 30 хвилин навчального часу, а Келлер — 40 хвилин.

● У 1997 році Гілларі протягом трьох днів перебувала у Львові. Вона взяла участь у відкритті пам'ятника жертвам комуністичних репресій. У Львівському національному академічному театрі опери та балету Клінтон виголосила промову, в якій уміло цитувала Івана Франка. А про сам театр сказала так: «На мене справили враження архітектурні елементи цієї споруди. Мені здається, що гарнішої опери немає ніде в світі».

Цитати від Гілларі:

«Різниця між політиком і політичним діячем у тому, що політик думає про наступні вибори, в той час як політичний діяч думає про наступне покоління».

«Кожен момент, прожитий з озиранням у минуле, гальмує рух вперед... В цьому світі і світі майбутнього ми або повинні рухатися вперед, або взагалі не рухатися нікуди».

«Вихід з убогості повинен починатися у кожного в голові».

«Якщо мені хочеться вилучити ту чи іншу статтю з першої сторінки у газеті, я просто міняю свою зачіску».

● ІМ'Я В ІСТОРІЇ

Його відкриття у США визнали важливішим за атомну бомбу

Про Олександра Богомольця, видатного співвітчизника, українського вченого і громадського діяча, президента АН УРСР, побіжно згадуємо, як у нас прийнято, напередодні круглих дат. А життя цієї людини, внесок у медицину, цікаві винаходи вражають і сьогодні

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

СИРОВАТКУ БОГОМОЛЬЦЯ КУПУВАЛА ВСЯ ЄВРОПА

Коли розпочалася війна на Сході України, деякі лікарі через ЗМІ нагадали про важливість цього унікального препарату. Вимагали відновити його виготовлення, адже у роки Другої світової оригінальний засіб нашого вченого врятував тисячі поранених, прискорюючи зрощення переломів, загоєння м'яких тканин. Не випадково імунну антитоксичну сироватку Богомольця згодом закуповували в СРСР майже всі країни Європи. На жаль, фармацевтична промисловість нині зорієнтована на одержання прибутків, а не на відновлення здоров'я людей, та й медицина від цього гріха страждає. Може, тому й призабули про засіб, що активізує імунну систему організму.

Відомо, що у 1945-му військовий департамент США з метою підвищення престижу відомства запропонував визначити найбільш сенсаційну подію року. Думали, мова піде про використання американцями атомної бомби. Але найважливішим було визнане «дивовижне відкриття радянського вченого Богомольця під назвою «АЦ-сироватка, що продовжує життя».

Академік залишив понад 150 унікальних фундаментальних наукових праць з питань довголіття і порятунку від хвороб. Він встановив, що сполучна тканина, яку вважали другорядною системою організму, не тільки виконує опорну функцію, а й чинить захисну дію. Зокрема, злоскісні пухлини не можуть розвиватися, якщо система сполучної тканини має достатню реактивність. Богомолець першим у світовій медицині розробив ефективний метод впливу на цю тканину за допомогою АЦ-сироватки.

Саме Олександр Олександрович відкрив універсальний донорський характер першої групи крові, винайшов унікальну методику її консервації, яка досі застосовується практично без змін. Заснована ним мережа станцій переливання крові, де заготовляли цю цілющу субстанцію, — ще один вклад Богомольця у перемогу над фашизмом. Також наш співвітчизник одним із перших у світі вказав на очевидний зв'язок алергії та імунітету людини, заклав основи геронтології і вперше провів перепис усіх довгожителів СРСР, його дітищем є чимало наукових інститутів у Києві.

«ЗАВТРА ВИ МОЖЕТЕ СТАТИ МОЛОДШИМИ»

Під таким заголовком друкували газети уривки з книги Олександра Бого-

Foto nas.gov.ua.

Олександр Богомолець вірив, що людське життя можна продовжити до 150 років.

мольця «Продовження життя». «Основні положення боротьби за довголіття: ніякого пересичення! 150 років мають бути визнані нормальною тривалістю віку людини», — писав учений. Цей напрям його роботи, кажуть, особливо зацікавив Сталіна. Прихильність вождя допомогла Олександрові Богомольцю врятувати від репресій багатьох видат-

«**Богомолець рано помер — у 65 років. Кажуть, дізнавшись про його смерть, Сталін гнівно випалив: «Цей шахрай усіх обдури!»**

них діячів України. Однак дуже скоро Сталін змінив своє ставлення до науковця.

Причиною стало те, що Богомолець рано помер — у 65 років. Кажуть, дізнавшись про його смерть, Сталін гнівно випалив: «Цей шахрай усіх обдури!» Академіка звинуватили в ідеалістичному світогляді і спробах боротися з вченням Павлова. Засновані ним інститути опинилися під загрозою знищення.

Чому ж учений не зміг підкріпити свою теорію про довголіття на практиці?

Згадаймо основні віхи життя її автора. Олександр Богомолець народився 12 (24 травня) 1881 року в лазареті Лук'янівської в'язниці Києва, де в той час перебувала його мати Софія Миколаївна (дівооче прізвище — Прісецька), затримана у справі «Південноросійського робітничого союзу». Дитину

віддали батькові, який відвіз її до свого маєтку на Полтавщині. Через рік і та на шість літ вислали за революційну діяльність. Уперше свою матір Сашку побачив десятирічним, коли за сприяння Льва Толстого рідним дали дозвіл відвідати Софію Богомольця на каторзі в Сибіру. Жінка подарувала синові «Кобзар» Шевченка у зробленій власноруч палітурці. Незабаром ув'язнена померла від туберкульозу, цією недугою заразився від неї і Олександр.

Незважаючи на сухоти, майбутній учений з юних літ невтомно працював. Він став наймолодшим в Російській імперії доктором медицини, захистившись у 28 років. Не випадково Олександр Богомолець написав: «Мій девіз: життя — це ще не все, головне — служіння людям».

Звісно, що і народження в тюрмі, і погана спадковість, і напружена праця не минули безслідно. Протягом Другої світової війни вчений перебував в Уфі, куди евакуювали лабораторії та співробітників АН УРСР. Після повернення до Києва в Богомольця загострився туберкульоз легенів. Проте науковець продовжував працювати. Уже помираючи, він давав вказівки, що стосувалися виділення житла, матеріальної допомоги та ліків працівникам академії. Згадують, що президент АН УРСР добре знав чи не весь склад співробітників і їхні потреби. Помер академік Богомолець у липні 1946 року в Києві і був похований на території створеного ним Інституту фізіології НАНУ.

Цікаво, що діти, внуки і правнуки Олександра Олександровича «пішли» в славетного главу родини і досягли на ниві медичної науки і суспільної діяльності значних успіхів.

● САМ СОБІ ЛІКАР

Як зберегти до старості світлий розум

Академік Володимир Бехтерев, який присвятив життя вивченню мозку, якось зауважив, що на таку перспективу можуть розраховувати лише 20% людей. У решти на схилі літ, на жаль, поступово розвивається слабоумство. Як не втратити глузду й не стати баластом для дорослих дітей?

ЗВИЧКИ, ЯКІ РОБЛЯТЬ НАС ДУРНІШИМИ

1. Голодування або переїдання. У першому випадку погіршується постачання мозку поживними речовинами. Їжа в надмірній кількості теж призводить до його деградації.

2. Куріння. У людей із цієї шкідливою звичкою шанси на хвороби Альцгеймера і Паркінсона значно зростають.

3. Споживання великої кількості цукру. Зловживання солодощами перешкоджає поглинанню білків і поживних речовин, спричиняє руйнування і деформацію мозку.

4. Дефіцит сну. Відмовтесь також від звички спати, накрившись із головою. Це зменшує постачання організму киснем.

5. Небажання навчатися. Мислення — найважливіше завдання мозку. Нині стають дуже популярними «Університети третього віку», студентами яких є старші люди. Однак і самотійно можна опанувати щось нове.

6. Обмежене коло спілкування. Ізоляція від світу не дає змоги відчувати яскравих емоцій і може поступово атрофувати «сіру речовину».

7. Надмірна категоричність. Найбільше слабоумство загрожує тим, хто прожив життя, не змінюючи своїх установок. Упертості, несприйняттю нового, консерватизму краще протиставити гнучкість, здатність швидко змінювати рішення.

ПЕРШІ ТРИВОЖНІ «ЛАСТІВКИ», ЯКІ ЗМУШУЮТЬ ЗАДУМАТИСЯ

1. Болісно стали сприймати критику, а самі занадто часто критикуєте інших.

2. Вам не цікаві нові технології. Швидше погодитесь на ремонт старого мобільного телефона, ніж будете розбиратися в інструкції до нової моделі.

3. Ви часто вимовляєте: «А ось раніше...»

4. Готові довго розповідати про щось, незважаючи на нудьгу в очах співрозмовника. Контролюйте себе під час спілкування.

5. Вам важко зосередитися, коли починаєте читати серйозну або наукову літературу. Але це не привід відкласти книгу й забути про неї.

6. Стали міркувати про питання, з якими ніколи не були обізнаними. Навіть коли здається, що ви «у темі», не нав'язуйте свою думку іншим.

7. Впевнені, що близькі повинні підлаштовуватися під вас, а не навпаки. При цьому є загроза непомітно стати тираном для рідних.

ЩОБ ТРИМАТИ СВІЙ МОЗОК У ТОНУСІ

1. Не соромтеся своєї необізнаності. Опанувати комп'ютерну грамоту чи вивчати іноземну мову можна разом з онуками.

2. Оточуйте себе молодими людьми. Це — можливість «підзарядитися» позитивною енергією. На відміну від спілкування з однолітками, які полюбляють бесідувати про хвороби, у колі молодих про недуги не згадують.

3. Не байдкуйте. Регулярні фізичні навантаження — порятунок від слабоумства.

4. Частіше тренуйте пам'ять, змушуючи себе згадувати вірші, які колись знали, прізвища й імена, номери телефонів, старих друзів, колег...

5. Відмовтеся від звичного щоденного «ритуалу». Кожен ваш наступний день повинен відрізнятися від попереднього.

6. Давайте більше свободи іншим і собі. Чим більше спонтанності, тим більше творчості, тим надовше ви збережете розумові здібності.

Велика сторінка для Пані

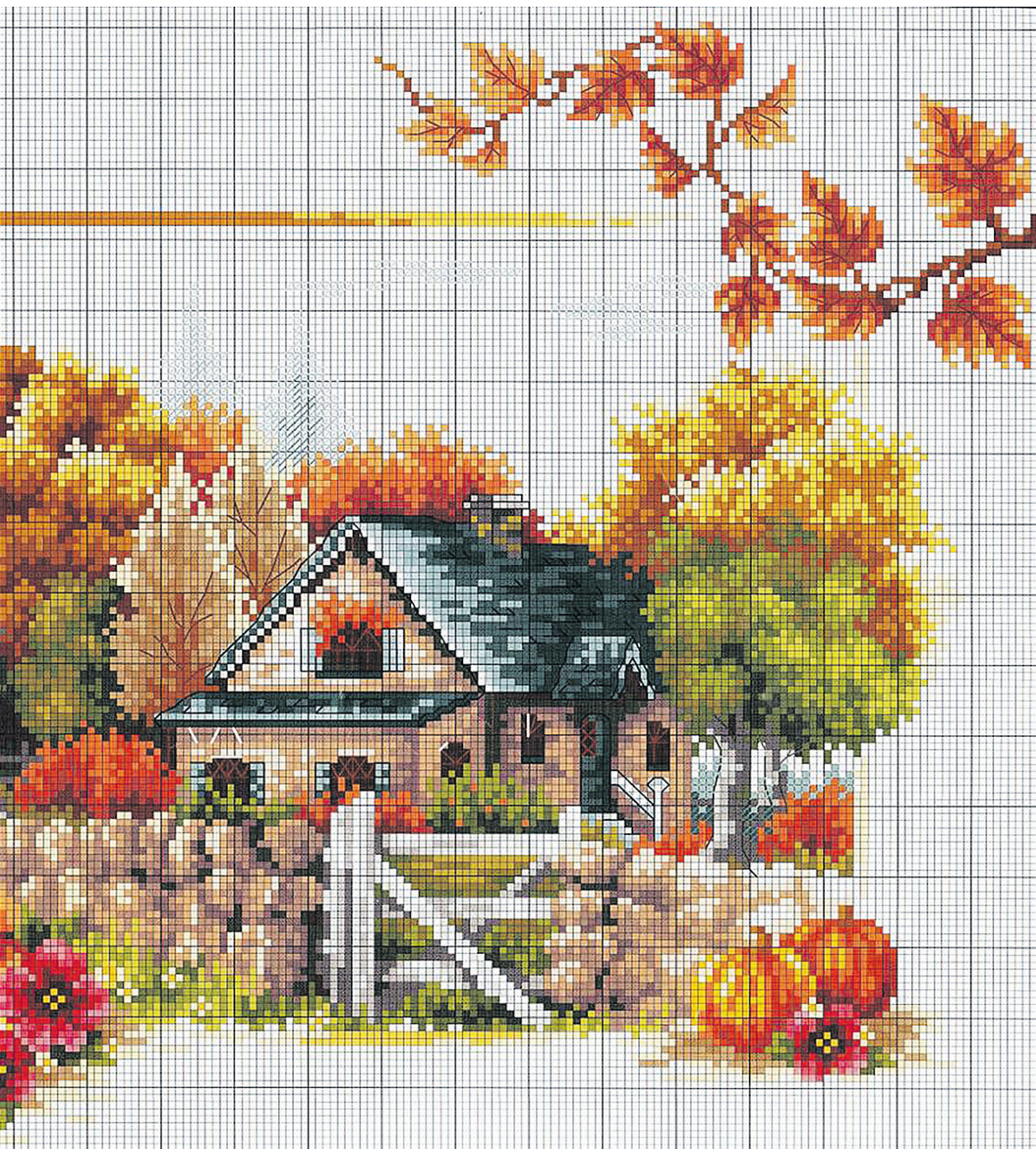
Перші сім років дитину треба любити, другі сім — виховувати, треті сім — бути найкращим другом, а потім відпустити і молитися, щоб у неї все було добре.

РУКОДІЛЬНИЦЯМ

«Кажуть, що вночі на передмістя Осінь прибула з хуторів...»

Жодна інша пора року не має таких насичених теплих кольорів, такого розмаїття відтінків від золотаво-жовтого до охри й багрянцю. Мабуть, саме за цими яскравими фарбами упізнав цю неповторну художницю-чаклунку Євген Плузник, поетичні рядки якого ми винесли в заголовок сьогоднішньої рубрики для вишивальниць. Якщо вам вдасться так само майстерно відтворити ці барви на полотні, чарівний осінній пейзаж стане окрасою вашої оселі, даруючи сонячний настрій погожою жовтневою днини

СЕКРЕТИ КРАСИ

Фото pidkaska.pp.ua.

Чи шкідливо ламінувати волосся?

Це одна з найпопулярніших салонних процедур. Після неї волосся обволікається невидимим серпанком, завдяки якому з'являються об'єм, блиск і гладкість. Гарний ефект тримається майже місяць

Ламінування бажано робити для пошкодженого волосся. Воно допомагає зміцнити цибулини і додає насиченішого відтінку. Важливо пам'ятати, що ця процедура не лікувальна, вона лише покращує зачіску.

Розглянемо деякі нюанси

- Фарбувати волосся після ламінування небажано.
- Крутити локони буде проблемно.
- Якщо хочете, щоб ефект залишався надовше, доведеться звести до мінімуму використання засобів для укладки волосся.

Чи шкідливо робити ламінування? Абсолютно безпечно, якщо користуєтесь якісними фарбами. Виробники косметики пропонують для цього спеціальні набори. Ламінування можна зробити в домашніх умовах. Але краще знайти майстра, який виконає все професійно.

ДОМАШНЯ АКАДЕМІЯ

Вбрання для вікон

Штори давно вже стали об'єктом пильної уваги дизайнерів. Це й не дивно, адже скільки фантазії можна проявити, прикрашаючи вікна!

Стиль. Якщо вам подобаються якісні меблі традиційної форми, то «вдягніть» вікна у класичному стилі. Для нього характерні вигадливі деталі, численні складки і драпірування, різноманітні торочки, мережива, шнури... Прихильникам оригінальності до душі стиль модерн, який вирізняється простотою, модними тканинами (нейлон, капрон). Багети варто брати металеві, з різноманітними наконечниками у вигляді конуса, стріли, ромба.

Дизайн. Вбрання для вікон може бути денним чи вечірнім. Денні штори шують із тюлю нейлонового чи капронового, однотонного чи набивного, різного кольору і щільності. Матеріал вечірніх портьєр — велюр, поліестер із добавками бавовни, віскози.

Щоб ваші вікна відповідали сучасному дизайну, використовуйте для декору схожі за фактурою тканини-компаньйони. Наприклад, одна — у смужку, інша — з квітковим орнаментом.

Фото soocrastroy.ru.

Вибираючи портьєри, пам'ятайте, що вони мають гармоніювати з оббивкою меблів (ідеальний варіант — однакового кольору); зі шторами. Якщо тють із мереживом, то не варто первантажувати вікно тканинами-компаньйонами. Коли ви зупинили свій вибір на тютю з яскравим набивним узором, то портьєри небажані. Слід врахувати і призначення приміщення. Для кухні найкращим матеріалом є нейлон, капрон, що легко перуться. Численні складки небажані. Для спальні підійде тють спокійних відтінків, для дитячої кімнати — зі стилізованими малюнками: клоунами, звірятами і т. д.

ХТО Б ПОДУМАВ

Для блиску і не тільки

Фольга відома кожному ще з дитинства, адже в неї були загорнуті наші улюблені шоколадні цукерки. Сьогодні вона часто використовується на кухні, тому завжди є під рукою. Пропонуємо й інші способи застосування цього матеріалу в домашньому господарстві

1. Імпровізована лійка. Якщо вам терміново необхідно перелити рідину чи щось пересипати в ємність із вузьким горлечком, згорніть шматок фольги в конус.

2. Швидке прасування. Коли у вас обмаль часу, підкладіть фольгу під річ. Вона швидко нагріється — отже, одяг прасуватиметься відразу з двох сторін. Щоб не робити цього щоразу, застеліть фольгу під чохол прасувальної дошки.

3. Точило для ножиць. Згорніть шматок фольги в кілька шарів і зробіть 7–10 надрізів. Так ви не тільки нагострите ножиці, а й позбавите їх від іржі.

4. Адаптер для батарейок. Якщо у пристрої сілі батарейки типу АА (пальчикові), а у вас під рукою є лише менші — ААА (мізинчикові), використайте шматочки фольги — згорніть їх у кульки необхідного діаметру та покладіть між батарейкою і позитивним контактом пристрою. Вони будуть служити провідниками, а ваш пристрій працюватиме.

5. Антистатик. Щоб зняти електростатичну напругу з речей, покладіть до пральної машинки разом із білизною кілька кульок із фольги. Після прання одяг не буде електризуватися і притягувати до себе дрібне сміття, волосся та шерсть.

6. Чистка срібла. Постеліть на дно ємності фольгу, додайте 0,5 склянки харчової соди і 0,5 склянки солі, залийте теплою

водою на чверть посуду. Покладіть у розчин вироби зі срібла і зачекайте 10–15 хвилин. Вийміть їх на паперовий рушник та просушіть.

7. Легка перестановка меблів. Підкладіть під усі ніжки шматочки фольги — це допоможе опорам краще ковзати по підлозі.

8. Підсилювач Wi-Fi сигналу. Згорніть фольгу декілька разів, щоб вийшов прямокутник, трохи зігніть його і поставте за антеною роутера. Алюмінієва фольга буде відбивати сигнал як екран у заданому вами напрямку.

9. Антипригарне покриття для сковорідки. Щоб страва не пригоріла, застеліть сковороду фольгою. Так ви зможете готувати навіть без олії.

10. Стилул для смартфона. Виявляється, сенсорні екрани портативних гаджетів реагують на дотик фольгою. Тому, щоб зробити саморобний сти-

лус, достатньо обмотати цим матеріалом звичайну ручку чи олівець. А взимку, якщо у вас немає спеціальних сенсорних рукавичок, обгорніть вказівний палець фольгою і користуйтеся смартфоном навіть у звичайних.

11. Очищення металевих поверхонь. Від іржі на будь-яких хромованих предметах можна позбутися за допомогою фольги. Для цього згорніть її в кульку, намочіть водою та із зусиллям потріть площину. Аналогічно можна очистити і підшов праски від нагару, використовуючи не воду, а засіб для чищення.

12. Герметизація пакетів. Деякі продукти необхідно зберігати в герметично закритих упаковках, але не в усіх є спеціальний пристрій для цього. Не біда! Запаяти целофановий пакет можна простим та доступним способом за допомогою праски та фольги. Загорніть його краї у фольгу, і зверху акуратно пройдіться гарячою праскою. Тепер ваші продукти не зіпсуються.

Коли у вас обмаль часу на прасування, підкладіть фольгу під річ. Вона швидко нагріється і одяг прасуватиметься відразу з двох сторін.

Фото peremoga-festiv.com.ua.

НА ЗАМІТКУ

І Дюймовочка виглядатиме стильно

На жінках невисокого зросту не кожна річ дивиться гарно. Як підібрати «правильний» одяг?

Сукня чи спідниця, якщо їх погано поєднати, можуть створювати «дитячий» образ. Особливо — довгі куртки і джинси. Проте це не привід відмовлятися від модних тенденцій.

Можна взяти приклад із мініатюрних «зірок», які завжди виглядають стильно. Експерти назвали найбільш вдалі моделі та комбінації, що візуально додають зросту невисоким жінкам.

Міні-спідниці та яскраве або масивне взуття. Останнє буде акцентувати увагу, і люди дивитимуться на відкриті ноги.

Завищена талія на брюках чи джинсах. Візуально вона подовжує ноги. Навіть якщо це вкорочені джинси. Ремінець чи імітація його на талії також роблять фігуру вищою.

Чорний колір брюк та взуття — ідеальний варіант для невисоких. Виграшно виглядає і «суцільний» чорний, коли все вбрання у темних тонах.

Підбори. Якщо не вдається постійно носити взуття на високих, то варто обрати хоча б середні.

Фото Antislama.eu.

РЕЗОНАНС

На жаль, сподівання побачити Джамалю живим та здоровим довірнюють нулю.

Туреччина надала нареченій журналіста державну охорону.

Опозиційного журналіста розпиляли на шматки ще живцем

У консульстві Саудівської Аравії в Стамбулі спеціальна бригада закатувала 59-річного Джамалю Хашкаджі, який прийшов у посольство рідної країни по довідку. Це вбивство здатне струснути всю планету

Василь УЛІЦЬКИЙ

Джамаль Хашкаджі — відомий у світі експерт та журналіст — родом із Саудівської Аравії. Він вів колонку в американській газеті «Вашингтон пост», брав участь у ток-шоу на телебаченні. Був своєрідним голосом тієї частини правлячої королівської сім'ї в Саудівській Аравії, яка виступала за помірну демократизацію країни. Але останнім часом Хашка-

був не згодний — того катували.

Тож природно, що журналіст Джамаль Хашкаджі не хотів повертатись додому. У Туреччині він знайшов собі 36-річну наречену Хатідже Дженгіз і планував весілля. Для цього треба було взяти довідку про розлучення з попередньою дружиною. Джамалеві запропонували прийти по документ у консульство Саудівської Аравії в найбільшому турецькому місті Стамбул 2 жовтня...

Там на нього вже чекала бригада з 15 убивць, яка спеціально прилетіла із Саудівської Аравії. Серед них був і Салах Мухаммад аль-Тубакі, який є керівником служби судової медицини в міністерстві внутрішніх справ цієї країни. Цей «доктор смерть», очевидно, мав надати «фахову» допомогу в катуванні, а також замести сліди вбивства.

Спочатку Джамалю накачали наркотиками, а тоді почали живцем відрізати пальці, ноги, руки, голову. Консул благав не робити цього, але йому заткнули рот: якщо не замовчить, то розчленують і його.

Звідки такі деталі? На руках Джамалю був годинник Applewatch. Він налаштував його на аудіозапис, який через інтернет пішов на айфон журналіста, який він залишив нареченій. Згідно із записами, коли Джамалю відрізували руку, чоловік був ще живим... Також у розпорядження турків є відеозапис зі скайпу, на якому

один із радників принца наказує «принести голову цієї собаки».

Саудівська Аравія 18 днів заперечувала вбивство. А потім таки була змушена його визнати. Але брешуть вони не гірше кремлівських «соловйових»: сказали, що

15 «туристів» поїхали не вбивати, а переконувати Джамалю повернутись додому. Але дискусія переросла у сварку і хтось під час бійки застосував задушливий прийом. «Сталась жажлива прикра помилка», — заявили в Саудівській Аравії.

Залишається лише додати, як ця «помилка» готувалась: 15 саудівських «боширових-петрових» прилетіло до Стамбула не з порожніми руками, а з медичною пилкою для відрізання кінцівок, також у цей день для всіх турецьких працівників консульства зробили вихідний і відключили камери

спостереження. І тоді сталась «помилка». До речі, куди поділось тіло, досі так і невідомо.

І насамкінець. Саудівська Аравія — не просто міцний союзник Британії та США. Навіжний Дональд Трамп з не менш навіженим саудівським принцом дружать сім'ями. А Європа активно торгує і продає зброю саудитам. **Тож тепер перед Заходом та всім світом, включаючи Україну, постає питання: або санкції проти Саудівської Аравії, або зробити вигляд, що нічого не сталося (наприклад, повірити, що справді знехотя задушили).** У першому випадку отримаємо різке зростання цін на нафту. У другому — планета погодиться з тим, що подурілі від влади диктатори мають право пиляти людей живцем...

Спочатку Джамалю накачали наркотиками, а тоді почали живцем відрізати пальці, ноги, руки, голову.

джі проживав не на батьківщині, а у США та Туреччині, оскільки побоювався розправи з боку чинного правителя Саудівської Аравії — спадкоємного принца Мухаммеда бін Салмана, якого активно критикував. Цей принц — один із найжорстокіших сучасних диктаторів. Йому навіть Путін може позаздрити: нещодавно Мухаммед бін Салман, наприклад, зібрав і зачинив своїх багатих опонентів в одному з готелів і вимагав від них переписати свої статки на державу, а фактично на самого принца. Хто

МІСЯЧНИК
Передплатний
індекс 60779 **5 грн**

ТАК НІХТО НЕ ХОВАВ

«Освідчуючись, мій Микола кров'ю написав: «Люблю», я теж проколола палець і вивела: «Вірю»

МІСЯЧНИК
Передплатний
індекс 60780 **5 грн**

Читанка для всіх

Найзнаменитіший лікар країни
Євген КОМАРОВСЬКИЙ:
«КОЛИ Я ПОМЕР І ПАДАВ...»

ТИЖНЕВИК
Передплатний
індекс 60307 **17,50 грн**

volyn.com.ua

facebook.com/volyn.com.ua
youtube.com/c/ГазетаВолиньЦікава

Завтра зустрінемо разом!

ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Страва з... фантазії і того, що є

Найчастіше слово «запіканка» асоціюється у нас із запеченим у духовці сирним пирогом. Але насправді ця страва буває не тільки сирною, а й м'ясною, рибною, овочевою, фруктовою. Її суттєві переваги – те, що вона готується швидко і вдається навіть не дуже досвідченим кулінарам.

Історія ж запіканки тісно пов'язана з французькою кухнею. Виникла вона досить просто: те, що залишилося від вечері або обіду, французи, за своєю звичкою все змішувати, заливали збитим яйцем зі сметаною і запікали на сніданок. Основу страви становили м'ясо або риба, до яких додавали нарізану картоплю та іншу городину, посипали зверху сиром.

Нині рецептів запіканок – безліч. Для легкої вечері можна обрати овочева – наприклад кабачкову з помідорами. Витончений смак мають фруктово-овочеві, але для них слід продумано комбінувати інгредієнти. Хочете ситно поїсти – підійде м'ясна з картоплею чи макаронами. Можна додати грибів, помідорів, зелень, яблука, яйця, кабачки... Словом, дайте волю уяві – і готуйте запіканку

Фото gastronom.ru.

Секрети смачної запіканки

- ▶ Ставте її в попередньо розігріту духовку (160–220 градусів).
- ▶ Щоб страва пропеклась, готуйте її при середній температурі.
- ▶ Для отримання рум'яної скоринки збільшіть наприкінці температури запікання.
- ▶ Якщо готуєте її зі скибочок картоплі, краще спочатку бланшувати їх у підсоленій воді.
- ▶ Гриби для приготування страви попередньо обсмажуються.
- ▶ Готуєте запіканку із вчорашнього пюре? Додайте в нього трохи молока, прогрійте і протріть через сито – воно знову матиме ніжну консистенцію.
- ▶ Щоб запобігти пригорянню, ставте форму на середній рівень духовки й обирайте середню температуру запікання, а на нижню полицку поставте деко з водою.

Фото cookorama.net.

ШВЕЙЦАРСЬКА ОВОЧЕВА

Подайте її як вечерю або ж як самостійну страву на обід

Інгредієнти: 2 баклажани, 3 цукіні, 1 батон, 150 г твердого сиру, 2 яйця, 3 помідори, 1 скл. сметани, сіль, перець, тим'ян, олія.

Приготування. Баклажани розрізати, посолити, додати кілька крапель олії і трохи тим'яну. Запікати в духовці 25–30 хв. при 180 градусах. Вибрати ложкою м'якоть, розім'яти на пюре. 5–7 скибочок батона намазати баклажанним пюре. Цукіні пократити пластинками, підпекти на сковороді-гриль, посолити. Сир нарізати пластинами, томати – кружальцями. У форму для запікання влити трохи олії. Викласти цукіні, помідори, батон, сир. Змішати яйця зі сметаною, посолити, поперчити і залити запіканку, присипати твердим сиром. Пекти в духовці 30–35 хвилин за температури 180 градусів.

КАРТОПЛЯНА ІЗ СОСИСКАМИ

Ця запіканка схожа на картопляний пиріг, але без сметани. Страва вдається дуже м'якою, з витонченим смаком

Фото vkusno-em.net.

Інгредієнти: 400 г сосисок, 700 г картоплі, 50 г вершкового масла, 250 г твердого сиру, 70 мл молока, 2 яйця, зелень, сіль, перець – за смаком.

Приготування. Картоплю почистити, зварити в підсоленій воді до готовності, розім'яти на пюре, додавши вершкове масло й молоко. Сосиски очистити від плівки, нарізати невеликими шматочками. Форму для випікання змажте маслом, викладіть в неї 2/3 пюре, розрівняйте поверхню. Виставте «стовпчиками», трохи втискаючи, шматки сосисок. Зверху викладіть решту пюре і розрівняйте. В окремій посудині змішайте яйця, сіль і дрібку меленого запашного перцю. Збийте до однорідності, додайте натертий на середній тертці твердий сир, перемишайте і залийте картоплею із сосисками. Готуйте запіканку в розігрітій до 180 градусів духовці 20 хвилин.

СИРНА З МАКОМ І ЯБЛУКАМИ

Мабуть, кожна господиня має власний випробований рецепт сирної запіканки. Проте чому б не спробувати приготувати інший варіант? Та й взагалі, пофантазувавши, можна доповнити її фруктами, ягодами, горіхами, шоколадом, родзинками, сухофруктами

Фото smachno.ua.

Інгредієнти: 0,5 кг сиру, 3 яйця, 5 ст. л. цукру, 3 ст. л. маку, 2 яблука, 3 ст. л. крохмалю, 3 ст. л. сметани, 2 ст. л. лимонного соку, 1 ст. л. лимонної цедри.

Приготування. Сир двічі пропустити через м'ясорубку, додати сметану, цукор, яйця, крохмаль. Збити блендером, всипати цедру і мак. Яблука почистити та пократити скибочками, скропити лимонним соком, всипати їх у сирну масу і вимішати. Форму для кексу вистелити кулінарним папером. Викласти тісто і запікати 40–45 хвилин при 180°. Повністю охолодити. Порізати на скибки.

ГАРБУЗОВА

Осінньої пори чи не біля кожної хати красується гора цих жовтогарячих овочів, тож саме час куштувати страви з їх використанням

Фото smakotainfo.com.

Інгредієнти: 0,5 кг гарбуза, 50 г твердого сиру, 1 велика або 2 менші морквини, 50 г насіння соняшника (обсмаженого), 100 мл вершків, 2 яйця, 2 ст. л. олії, 1 цибулина, 250 г цибулі-порей, 1 зубчик часнику, пучок зелені (кріп, цибуля, петрушка тощо), сіль, перець, імбир – за смаком.

Приготування. Моркву і гарбуз краємо кубиками, а цибулю-порей – кільцями. Ріпчасту цибулю і часник дрібно нарізаємо і злегка обсмажуємо на олії. Додаємо до них моркву, смажимо 2 хвилини, висипаємо в пательню порей, гарбуз і тушуємо ще 5 хвилин. Овочі солимо, перчимо, додаємо імбир і соняшникове насіння (25 г). Для соусу збиваємо яйця, вершки і третій сир, солимо і перчимо. Духовку розігріваємо до 200 градусів. Змащуємо форму, викладаємо овочі, заливаємо соусом, посипаємо рештою насіння і запікаємо протягом 20 хвилин. Готову запіканку ділимо на порції, прикрашаємо зеленню.

ТРИШАРОВА «ОРАНЖЕВА КРАЛЕЧКА»

Не тільки смачна, а й дуже красива страва, яку не соромно подати навіть до святкового столу

Інгредієнти: для 1-го шару – 150 г сиру кисломолочного, 300 г вареного курячого філе, 50 г вершкового масла, 1 яйце, 3–5 зубків часнику, пучок кропу, 0,5 ч. л. куркуми, сіль, перець; для 2-го шару – 1–2 цибулини, 1–2 морквини, 300 г вареного курячого філе, 1 яйце, пучок кропу, олія, сіль, перець, 1 г мускатного горіха; для 3-го шару – 300 г картопляного пюре, 50 г вершкового масла, 150 г твердого сиру, 1 яйце куряче, 10 перепелиних, 0,5 ч. л. куркуми, сіль, перець.

Приготування. Варене куряче філе подрібнити у блендері або декілька разів пропустити через м'ясорубку. Розділити отриманий фарш на дві рівні частини. До першої додати яйце, сіль, перець, мускатний горіх і підготовлену морквяно-цибульну масу (цибулю порізати кубиками, спасерувати до напівготовності, всипати натерту на крупній тертці моркву і тушувати ще 2–3 хв., помішуючи). Збити блендером до однорідної маси.

До другої частини додати кисломолочний сир, масло, яйце, сіль, перець, розтертий часник, куркуму. Збити все у блендері.

Гаряче картопляне пюре розтерти з маслом. Додати натертий сир (50 г), яйце, куркуму, поперчити.

Фото Cookorama.Net.

Форму скропити водою і вистелити кулінарним папером. Викласти на дно сирно-курячий шар, притрусити посіченим кропом. Далі – морквяно-курячий шар, також притрусити кропом. Зверху викласти картопляний шар, зробити в ньому 10 отворів для перепелиних яєць. Запікати 30 хвилин при 180 градусах. Вийняти форму з духовки і влити у кожен підготовлений отвір перепелине яйце. Запікати 4–5 хвилин, поки яйця злегка схопляться, після чого посипати зверху натертим твердим сиром (100 г), що залишився. Поставити в духовку ще на 2–3 хвилини, щоб розплавився. Подавати, порізавши на скибки.

МАКАРОННА

Для цієї запіканки можна щоразу використовувати інше наповнення: печене м'ясо, тушковані гриби, відварені шматочки курятини, овочі, смажену печінку, навіть солодкий сир із родзинками та ванільним цукром – матимете нову цікаву страву, яку можна подавати і на сніданок, і на обід, і на вечерю

Фото Cookorama.Net.

Інгредієнти: 350 г спагеті, 50 г масла, 3 яйця, 200 г шинки, 200 г твердого сиру, сіль, перець.

Приготування. Спагеті відварити у підсоленій воді. Потім злити, а спагеті змішати з маслом та трохи збитими з сіллю та перцем яйцями. Сир натерти. Третину його додати до макаронів і вимішати. На дно змащеної маслом форми викласти половину макаронів. Далі – шар нарізаної смужками шинки, шар сиру (друга третина), а зверху викласти решту макаронів і посипати залишками сиру. Запікати у духовці при 180°C 20–25 хвилин.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ»

«Скрипка нагадує не Скіфську бабу, а Софі Лорен...»

І віолончель із їхнього красивого скрипкового роду! Але до відповіді на запитання попереднього туру ми ще повернемося, а зараз не терпиться поговорити про те, який у нас сьогодні особливий гарбуз на сторінці. Тому музика на шпальті насамперед присвячена йому. Тобто, нинішнє нове завдання

ФОТОКОЛАЖ ОЛЕКСАНДРА ДУРМАНЕНКА.

Грицько ГАРБУЗ

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 44 (2018)

Звичайно, напередодні відьомського Геловіну-Хеловіну, котрий святкують у ніч проти 1 листопада, захотілося заховати у нашому гарбузі... гамериканську чи канадійську святково вбрану диню. Але ж ви одразу здогадаєтесь. Тому заховали предмет, який на деякий час міг би ефектно замінити те, що обов'язково є у Відьомську ніч у «перістому». Ось із нашим «потаємним другом» і стався нещодавно трафунок, точніше, з його власником...

А ситуація була така. Відро з водою. Ганчірка. Швабра. Автомобіль... Це наш водій Микола Антонович береться мити машину. І раптом у розпал цього процесу стається те, що змушує його все кидати і бігти в магазин. Не по «свічу машинну». І не по пляшку, як дехто вже подумав. І навіть не по фен — наступна версія, підозрюю, закрутилася вже в голові прихильників тверезого способу життя. А побіг по... кілограм рису. І не тому, що телефонувала дружина чи теща, і не на китайській дієті чоловік...

Що ми заховали у гарбузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 7 листопада тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775 (наприклад: «М'яч», «Три ведмеді», «Наталія Калініченко»).

Увага: з одного номера можна відправляти лише одне sms! Цей номер

і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових 200 гривень, якщо правильних відповідей буде більше двох. А ще спеціальний приз — 150 гривень — отримає той, хто в листі на поштову адресу (43 025, Луцьк, просп. Воли, 13) чи електронну (tsikava.gazeta@gmail.com) найяскравіше опише, як шукав чи шукали правильну відповідь.

А зараз повторимо запитання 41 туру, відгадку на яке ми сьогодні обговорюємо.

«ГАРБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» — 41 (2018)

У редакції принесли оголошення про згубу. Точніше, про знахідку одного предмета і сам цей предмет. Головний редактор, поглянувши на нього, дав завдання завідувачу кримінального відділу скласти текст, використовуючи... чорний гумор. Вийшло так: «2 жовтня ввечері у місті, що асоціюється з баярами і кнайпами, на вулиці одного талановитого пана Остапа у дворі будинку, де не поважають блатняк, було знайдено невідому поранену жінку, зв'язану чотирма шнурками. Особливі прикмети: колір її шкіри наближений до коричневого, тіло нагадує скульптуру Скіфської баби, по обидва боки зіяють рани аж до душі... Поруч — палиця, якою жінку так били, що жителі із сусідніх будинків замість прибігти на її крик позачиняли вікна...»

Що за предмет було знайдено, а ми заховали у гарбузі?

Згідно з жеребкуванням, яке провів заслужений журналіст України, лауреат літературно-мистецької премії імені Степана Олійника, палкий прихильник «Цікавої газети на вихідні» зі столичного Києва Андрій Васильович Мельничук, серед 8 учасників конкурсу, які правильно вказали варіанти «Скрипка» і «Віолончель» (враховували два, як правильні), по 100 гривень призових отримують Лілія Бондарук із Луцька («Довелося добряче поблукати і гуглом, і мапою Львова, і закапелками власної пам'яті, як було незабутньо чути пісню-присвяту Володимиру Івасюку у чудовому виконанні Назарія Яремчука у залі луцького кінотеатру «Промінь»: «Скрипка грає, серце крає, наше літо догорає...» Хоча, якщо чесно, то скрипка чомусь вона нагадує фігури італійських акторок Софі Лорен та Джини Лоллобриджити») і Алла Іхо з Ковеля («Я теж зверталася за допомогою до інтернету. Бо спочатку чомусь подумала, що то гітара, але ж у неї б струн...»).

А 150 гривень за найкращу історію — беззаперечно — дістануться Ользі Векерик із села Новий Двір Турійського району Волині, яка вже неодноразово ставала переможцем «Гарбуза із секретом». Ви зараз переконаєтесь, що її вікторія заслужена, хоча й розповідь подаємо скорочено (повна версія — на сайті volyn.com.ua)!

До зустрічі! Нехай Геловін-Хеловін не налякає вас!

Усміхніться!

- Чому ти не одружишся?
- Ніяк наречену не знайду. Всі вони матері не подобаються.
- А ти знайди схожу на матір.
- Знайшов, так батько скандал закотить. :)) :)) :))
- Чого тебе не видно на роботі вже п'ять днів?
- Шеф сказав, що п'яним можу не приходити. :)) :)) :))

Директор — службовцю:

- Із вас вийшов би чудовий злочинець.
- Чому?
- Ви не залишаєте жодних слідів своєї діяльності. :)) :)) :))

Підходить мужик до дзеркала: очі маленькі, вуха великі, ніс картоплею, ноги короткі. Озирається на сплячу довгоногому красуню:

- Це ж треба так гроші любити! :)) :)) :))
- Сьогодні прочитала, що від недосипання можна погладшати! Ось, виявляється, в чому причина зайвої ваги! А то — булочки, булочки...

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД ВІД 18 ЖОВТНЯ

По горизонталі: 1. Спектакль. 7. Кульман. 8. Агестат. 9. Мушкетери. 14. Раціон. 17. Костюм. 18. Пиріжок. 19. Ельдорадо. 20. Альбатрос. 23. Голубці. 25. Цензор. 26. «Динамо». 29. Альпінізм. 30. Еверест. 31. Статика. 32. «Капітошка».

По вертикалі: 2. Пращур. 3. Тенденція. 4. Літера. 5. Мудрець. 6. Кантата. 10. Кременець. 11. Космодром. 12. Бомбардир. 13. Амбасадор. 15. Синдром. 16. Горлиця. 21. Публіцист. 22. Інтер'ю. 24. Калитка. 27. Аляска. 28. Взятко.

ЦЕ ЦІКАВО!

Ольга ВЕКЕРИК

А про басолю чули?

«Львівські батяри — ціла наша родина» — цей рядок із пісні «Ми хлопці з Бандерштату» зазвучав у моїй голові, коли почала читати нове завдання від Грицька Гарбуза

колядок «Бог ся рождає», «У Вифлеємі тайна явилась велика» і «Во Вифлеємі нині новина».

На його честь названа одна з найвужчих у Львові вулиць. Те, що тут знаходиться Львівська національна музична академія ім. Миколи Лисенка, підтвердило мої здогадки: у «гарбузі» захований музичний інструмент. Чотири шнурки — струни. Палиця — смичок. Чотириструнні смичкові інструменти — контрабас, альт, віолончель та скрипка — мають однакову «жіночу» будову. Відрізняються тембром і розміром. Колір їх шкіри

від світло-золотистого до коричневого.

Тембр віолончелі найбільше схожий до людського голосу.

Рани, що «зіяють по обидва боки» — резонаторні отвори — ефі — за формою нагадують букву f. Слова «контрабас» і «альт» чоловічого роду. Отже Грицько Гарбуз заховав у свій «помаранчевий

ящик» або скрипку, або віолончель. Чесно, трохи вагалась між цими двома інструментами. Однак, якщо схематично зобразити скульптуру Скіфської баби, то мені схожа саме на віолончель. Вона утричі більша. Ставлять її вертикально на підлогу, скрипку тримають у руках. Хоч скрипка — високий жіночий голос, віолончель — низький чоловічий, та меломани називають тембр останньої найбільш подібним до людського. Між іншим, у родині струнно-смічкових є й український народний інструмент, схожий на віолончель — басоля.

...Не могла збагнути, чому мешканці будинків поблизу Львівської національної музичної академії ім. Миколи Лисенка закривали вікна, коли чули крик «жінки»-віолончелі. Може, так не люблять класичну музику? Чи втомилась від щоденних репетицій свої талановитих сусідів? Аж тут я прочитала про музичний прийом col legno — удар тростиною смичка по струні. Виходить характерний сухий, український моторошний звук. Особливо, якщо так грає не один музикант, а весь оркестр! Це наводить жах на слухачів аж до холодних мурашок по тілу. Не дивно, що користуються таким прийомом лише в особливих випадках. Наприклад, щоб передати стукіт кісток скелета, як у п'єсі «Танці смерті» Сен-Санса. Можливо, саме цей прийом і відточував у дворі музичної академії власник згуби?

● ПСИХОЛОГІЯ ВЗАЄМИН

Фото tutkatamka.com.ua.

«Поки що його героїня — це я».

«Тій, котра покохає мого сина»

Зворушливий лист від матері

Я не знаю, коли саме віддам Тобі цього листа. Можливо, через кілька десятиліть, коли ви з моїм сином одружитесь. Або, може, це станеться у випадковий день, коли я відчую, що так буде правильно. В будь-якому випадку, сподіваюся, що буду живою і здоровою, щоб віддати Тобі цей лист особисто

чути смак пригод разом із Тобою, готувати їжу Тобі.

Зараз його очі горять радістю, коли він бачить мене, але одного дня вони будуть сповнені блиску для Тебе.

Він вивчить Твої руки, запам'ятає

Але одного дня він відчує, що його дім — там, де Ти.

І рік у тому, що все це нормально. Справді, це чудово!

Я маю за честь бути мамою цього маленького хлопчика, допомогти йому вирости і стати людиною, в яку Ти колись закохаєшся. І для мене буде великою честю познайомитися з Тобою.

«І я обіцяю Тобі — людині, яка полюбить мого сина — полюбити Тебе теж! Тому що жінка, яка покохає мого сина, зрозуміє, що за його променистими очима стою я.»

кожну рису Твого обличчя та фотографує Тебе у своєму кабінеті (або у своєму «надзвичайному підйомно-вантажно-екскаваторному тунелі», про який він мріє зараз).

Поки що його героїня — це я. Він просить мене допомогти. Просить мене припинити дощ. Горнеться до мене, якщо захворіє.

Але одного дня його героїнею станеш Ти. Ставлячи запитання, на яке кожна з нас дасть свою відповідь, він прислухатиметься до Тебе. Ти допоможеш йому відкрити світ, Ти станеш людиною, яка покращить його стан, коли він буде сумним або хворим.

Зараз я навчаю його, як бути добрим. Ми з його батьком розповідаємо, як поважати і слухати людей, як допомагати і просити про допомогу, коли це потрібно йому самому. І одного дня, сподіваюсь, він віддячить нам повагою і добротою.

Зараз я можу планувати вечірки на його день народження та готувати для нього магічні свята.

Але колись уже Ти нагадаєш йому зателефонувати мені з нагоди мого дня народження. Просто зараз він вдома, зі мною.

Я сподіваюсь, що світ для нього стане кращим у ту мить, коли він зустрине Тебе. Обіцяю намагатися знайти баланс між моєю присутністю у вашому житті та вашим прагненням цього. Я не буду переступати межі.

Я обіцяю не давати вам порад, якщо ви не проситимете їх.

І я обіцяю Тобі — людині, яка полюбить мого сина, — полюбити Тебе теж! Тому що жінка, котра покохає мого сина, зрозуміє, що за його променистими очима стою я. Вона відчуватиме, що його чудовий сміх — такий же, як і мій. Як я можу не любити Ту, яка усвідомлює все це і кохає мою дитину?

Тому просто зараз, поки він ще маленький, а до зустрічі з Тобою залишається багато часу, я буду плекати кожну його мить і кожний поцілунок.

І одного дня, коли Ти покохаєш його, а він покохає Тебе, я буду так пишатися! Пишатися людиною, якою він став, пишатися Тією, з ким він вирішив провести своє життя, і дуже, дуже пишатися тим, що я маю за честь бути його матір'ю...
З любов'ю в серці Мама.

Переклад «Твій світ».

● ЖИТТЯ, ЯК СЕРІАЛ

Божевільна

Надія Іванівна Барташук — ненормальна. І той, хто зв'язується з нею, стає таким, як вона. Ні, я не лікар-психіатр. Я — її чоловік, Іван Барташук, перша жертва-наслідувач шалених вчинків моєї дружини

Леся СМОЛКІ

Мені дуже подобається спостерігати, як заходить сонце. Як це величезне палюче коло поступово втрачає свою силу, ховаючись за горизонт, посилюючи останнє проміння-нагадування: «Завтра я знову вражатиму вас своєю величчю». У такі хвилини природа готується до сну, стає спокійною і все набирає пастельно-тьмяних відтінків. Мені здається, що саме захід сонця вносить у душу усвідомлення того, що нічого вічного немає, але разом з тим дає серцю надію на гарний завтрашній день, який неодмінно буде кращим, ніж нинішній.

Щойно зайшло сонце. Я стояв у ванній коло дзеркала і голився. Нас запросили на день народження. Це була вже швидше ніч народження, але так склалися обставини: мій друг лише кілька хвилин тому повернувся з відрядження, зателефонував і сказав, що чекає. Надія ще не знала, що ми йдемо в гості — вона сиділа на лавці біля дому і разом з кількома сусідками гралася в «бабське радіо», допомагала жінкам перемивати кісточки тим, хто, повертаючись із роботи чи з магазину, проходив повз них у під'їзд. Я вирішив прийняти ванну, а тоді повідомити «солодку» новину дружині — у запрошуваннях на всілякі святкування її приваблюють солодощі, тому вона з виглядом мучениці відвідує всі дні народження, бо подають їх на стіл на завершення, але дуже полюбляє весілля, де смачні мучні вироби представлені одразу.

«Вона впала у ванну в «сонячному» платті так стрімко, що бризки облили мене з ніг до голови.»

Уже хотів роздягтися і залізти в теплу купіль, коли за спиною почулося:

— Привіт, сонцеклоннику!

Дружина стояла біля дверей у яскраво-жовтому довгому платті, що підкреслювало колір її волосся. Я подумав: «Кого вона мені нагадує: кульбабу чи колосок пшениці?»

— Коли сподіваєшся помилуватися заходом сонця?

— Завтра.

— Любий, у цьому світі нема нічого неможливого, спеціально для тебе воно зараз сяде на воду. Тобі неймовірно пощастило: твоє сонце завжди з тобою.

І не встиг я, вражений, нічого сказати, як вона впала у ванну в «сонячному» платті так стрімко, що бризки облили мене з ніг до голови. Мокра тканина вигідно окреслила всі Надійчині принади, і я дивився на них, мов березневий кіт.

— Ти що, боїшся сонячного удару? — пролунало тихо і жагуче. — Я довго тут сама плаватиму?

Вона — ненормальна. Це зрозуміло. Мені неясно, чому ж це я, цілком здорова людина, теж кинувся у воду, не роздягаючись?

А хіба пропозиція чоловікові прогулятися о першій годині ночі свідчить про здоровий глузд? Утім, про все за порядком.

Закінчення на с. 10

Фото google.com.ua.

«Спеціально для тебе сонце зараз сяде на воду».

Діана СПАЛДІНГ, американський педіатр, акушерка, блогер, mother.ly

